

BAKA ISTVÁN

Karácsonyi ének

*Zörög a fény, az égi sztaniol.
Bontogatják a megavasodott
bonbont – a Földgolyót – az angyalok;
nyáluk csurog, s kialszik a Pokol*

*egy percre, – ámde máris újralobban
s cukortól kéken ég a kárhozat
(mint akta új lapján az áthozat);
olt s szít az édes nyál, ha tűzbe pottyán.*

*Zörög a fény, a gyűrt ezüstpapír;
golyóba gyúrni – Nappá – régi móka, –
éj-csokoládénk épp olyan csalóka,
mint hámozatlan túl felén a pír.*

*Csillag vakt, bolygói fénylenek:
Tejút-karácsonyfánk áram alatt...
Megrágnak, Föld, az égi tejfogak,
angyali óvodák emésztenek.*

*Zörög a fény, hengergetik javában
a sztaniollá fémesült reményt, –
a doktor Isten kitöltötte vényt
nem váltják be a földi patikában.*